

Barcelona Open Banc Sabadell | 73è Trofeu Comte de Godó

Tennis Carlos Alcaraz es refà després d'un inici titubejant i de problemes al canell dret per doblegar el desconegut Virtanen i citar-se amb Machác

Una mica de ritme i a córrer

ÀLEX GARCIA

ALCARAZ	6	6
VIRTANEN	4	2

SERGIO HEREDIA
Barcelona

Al tercer joc, Carlos Alcaraz interpreta que aquesta història, la del seu debut a l'RCTB, no serà un passeig en carrossa.

Com ell mateix diu, dimarts ha d'embrutar de terra (o de fang) les sabatilles.

Otto Virtanen (24) és el 130è del món però serveix com un dimoni, s'acosta als 200 km/h, fins i tot se'n va a 225 km/h, i col·loca dins molts d'aquests primers serveis.

El finlandès juga com juguen tots els rivals contra Alcaraz ("tots ho donen tot quan em te-

nen davant", es lamentava Alcaraz fa setmanes, a Miami), i ha despatxat en blanc el primer joc al servei, de manera que el murcià ha d'elevat el nivell un punt, accelerar el servei i acorralar el finlandès.

A la fi és primavera a Barcelona –quant s'ha allargat l'espera–, i la parròquia vol sol i també vol la seva icona contemporània (ara que ha marxat Nadal, ara que es crea Landaluce malgrat la derrota contra Musetti, ara que Jódar treu el cap), i per això ell mateix, el mateix Alcaraz, vocifera:

–Som-hi!

Alcaraz vocifera després de salvar una pilota de trenca-ment, quan el gegant finlandès (1,93 m, així són ara un bon ventall de tennistes, Landaluce ho reconeix: "L'estatura és decisiva ara i encara ho serà més en el

futur"), envia fora un cop i eventualment es doblega, però no hi ha manera, no es deixa.

–M'ha costat de tirar endavant els primers jocs, em faltava ritme, tot just he tingut una hora d'entrenament aquí aquest matí [per ahir]; suposo que he notat la falta de descans des de Montecarlo –diu Alcaraz més tard, quan tot s'ha acabat i ha guanyat a la fi el partit, per 6-4 i 6-2, en 1h25m.

Però, abans, el relat.

El relat és interessant i també té un biaix inesperat.

Ni una sola vegada havia aparegut el nom del finlandès, de Virtanen, a la roda de premsa del murcià el dia abans, i el cronista no sap com prendre's aquesta dada: o Alcaraz no ha estudiat el finlandès o no el considera un rival de pes.

–Sí que el conec, el segueixo

Durant el combat
Carlos Alcaraz pegant de dreta durant el partit contra Otto Virtanen, partit compromès al primer set

ORDRE DE JOC DIMECRES 15/IV

PISTA RAFA NADAL

Borges - Etcheverry (11 h)

De Miñaur (3) - Medjedovic

Jódar - Carabelli (16 h)

Norrie (7) - Quinn (Q)

PISTA ANDRÉS GIMENO

Cash/Glasspool - Frantzen/Haase (12 h)

González/Molteni - Granollers/Martínez

Etcheverry/Moutet - Heliövaara/Patten

Harrison/Skupski - Pavlasek/Rikl

des de fa temps –ens desdii.

I, tot i això, i durant una bona estona, la cosa pinta *regulara*.

Virtanen continua servint amb potència, retalla els punts, no vol ral·lis llargs, sinó vertigen i caos, i Alcaraz continua enredat i no s'enlaira, i al cap de tres quarts d'hora, després d'aconseguir un esforçat 5-4 a favor seu, crida el fisioterapeuta mentre el jutge informa l'afició:

–Alcaraz ha demanat temps per rebre assistència mèdica –comunica l'àrbitre.

Espantats, aficionats, cronistes i càmeres creuem mirades.

Surten els dubtes.

I si...?

“He de veure què ha passat amb aquest canell, per sort tinc un dia de repòs”, diu Alcaraz

Durant tres quarts d'hora, el finlandès s'encoratja, juga al límit, com juguen tots contra el murcià

I, llavors, Alcaraz tanca el debat: ens demostra per què és al cim del tennis.

Quan torna a la pista, trenca a la fi el servei del finlandès i, a partir d'aleshores, avall que fa baixada. S'apropia de la primera mànega a cap de 55 minuts i la grada respira, alleujada.

–Són molèsties que surten. Ja hi han estat altres vegades. Les haurem d'analitzar amb els meus metges. Per sort, demà [per avui] no he de jugar –diu.

Sota aquests paràmetres, el desenllaç és estrany.

Virtanen ja no pot més, es torna desencertat i pesarós, i ara no aconsegueix portar el partit al seu terreny: Alcaraz pren el comandament, allarga i retalla a la seva, interromp un ral·li amb una deixada, i el gegant trontolla, definitivament s'evidencia l'abisme al rànquing que separa l'un de l'altre.

Quan abandona la pista Rafa Nadal (“quan es va despertar, el dinosaure encara era allà”), Alcaraz també sembla alleujat. Posa per a la parròquia, firma autògrafs a les criatures, posa per a les autofotos i es retira als quarters d'hivern. Té un dia de repòs, el d'avui.

I, demà, Tomás Machác.●

PORQUE
MI VIDA YO LA
PREFIERO
VIVIR ASÍ

Occident
A por todo, todo y todo